

te bodem spoštoval, ker res si spoštovanja vreden list. Od kar sem poznal „Slov. Gospodarja“ še on ni nikoli kaj tacega kmetom naznanil. Njegov edinorojeni sin „Naš dom“ ali kak ga že imenujejo „slovenski Pavluha v gospodski obleki“ bi bil tudi lahko kaj tacega (jeseni p. 1.) ubogim kmetom naznanil, pa mislil je, kaj meni znano, kak se Vam pri Veliki Nedelji godi, ako imam le jaz v Mariboru pri svojem starem očetu dovolj zizat, a vi dragi kmetje smete že poginiti. Torej „serbus“ „Naš Dom“ in njegov očaj „Slov. Gospodar.“ Poslovimo se od vaju, ne poprašajte za nas nikoli, mi za vaju nikdar ne bomo, pač pa vama željimo srečno smrt, kako bode večnost, premislila sama. Rodovedni smo, kaj bodo g. pref. Korošec, urednik „Slov. Gosp.“ črez to rekli, in kaj bode urednik „Našega Duma“ prihodnji teden o tem pisal. Znam v naprej, da me na južino nikdar ne bodeta povabila. Ne zamerita, ker sem jaz zdaj naročnik „Štajerca“, kateri kmetom v sili pomaga. Pregovor pravi: gđor v nesreči pomaga, tisti je pravi prijatelj, in res „Štajerc“ ti storiš tako, bodi ti čast in hvala.

Alimepoznate?

Kaj je Martinekov Lovro priženil.

(Narodna.)

1.

Kaj tužen sem, vprašujete,
Če prav sem se oženil;
Pa da si s tem — verujete?
Življenje sem ogrenil.

2.

Da tega nikdar ne tajim,
Cvenk je imela žena:
Pa saj pri zlatu jaz ne spim,
D'nar — sreča ni nobena.

3.

Ko po poroki prvo noč
Sem v kamrico jo vedel,
In ko nje velo truplo vzroč,
Strmenja sem prebledel.

4.

Z glavé odviti si lase,
Sem videl svojo Lizo;
Iz ust si vzela je zobe,
Ter djala jih na mizo.

5.

Al' prsa prožna, polna te,
Oh vse le vata, guma;
Cvetoča lica, barva le,
Pogreškov drugih truma.

6.

Povejte zdaj, kaj siromak,
Naj začnem s tako babo,
Saj to od vas umeje vsak
Da taka ni za rabo.

7.

Zato pa tužen sem sedaj

To peče me nemilo.
Bog daj, da tužen moj slučaj
Bi drugim bil svarilo.

S. —

Veličan pri Ormožu. Pri nas so se letos občinske volitve vršile dne 10 t. m. v prostorih g. Al. Mikla. Namen našega poročila je, vsem našim častitim občanom posebno pa politični oblastnji razjasniti, kako da se pri nas včasih vršijo občinske volitve pod pritiskom nekaterih okrajnih dostojanstvenikov in njihovih pristašev, ki nas brijejo kakor jim je le mogoče. Ubogi kmet se ne more braniti takih kmetskih prijateljev (?) ter se jim dobrovolno podvrže. Jako grdo je, če možje, od katerih se pravi da postave poznajo nepravilno volijo, kakor se je pri nas predrznil znani gospod dr. Omulec iz Ormoža. Hotel je s pooblastilom gospoda župnika Murkoviča od Sv. Barbare v III. volilnem redu voliti. Ne da bi si kdo mislil, da bi naš „Vanček“ bil celo hempaste glave, le sam se je čutil; kmet Mašek mu je dobro vtrnil, ter ga opomnil da je to nepostavno. Adlatusa in prvega besednika našega doktorja, gospoda Trstenjaka ni bilo zraven, zato pa je velečastiti „nadjurist“ obnemogel. Hudo jezen je iztrgal iz rok perovodja g. Petovarja volilno pooblastilo in ves razdražen je mustače trikrat okoli nosa nasukal ter ranjen na časti zapustil volilnico. Kaj le to pomeni da „verhje“ in „biser“ ormožnih prvakov pride na pomoč klerikalnemu mogočniku svetinjske fare?! — Prav za prav mogočni župnik Bohanec, tako imenovan „južnoštajerski Aksakof“ niti ne potrebuje tuje pomoči. Volil je sam s štirimi glasi in sicer za se kot župnik, za cerkev, potem s pooblastilom za g. učitelja Čeha iz Ljutomera in kar posebno omenimo še enkrat, za se kot častni občan. Nikdo se ni upal mu na rep stopiti. Nekateri so mezgetali ali kmalu jim je bilo žal in najrajše bi se v zapečjake poskrili, kajti mogočni Aksakof kot oznanjevalec svetih resnic jih je grozno zavrnil ter jih prepuščal od svoje nezmotljivosti ne samo v verskih ampak tudi v volilnih zadevah. In volilci kot potrpežljive ovčice so potrpežljivo prenašali krivico, katero jim je storil njih dušni pastir. Vpraša se, ali zamore tako nespodobno početje ljudstvo napeljevati k dobremu djanju ki ga zahteva naša sveta vera?! Ali je slavnemu okrajnem uglavarstvu ta slučaj znan, da naroči preiskavo v korist opravičenih volilcev?!

Zunanje novice.

V verige uklenjeni ropar ušel. Porotno sodišče v Komeliji je obsodilo nedavno roparskega morilca J. Letkyja na vislice. Potem so ga imeli v verige ukovanega v ječi, a vkljub temu je ušel in sicer z verigami vred. —

Ljubezen in zakon pri Arabcih. Mladi Arab če se hoče oženiti, štedi z denarjem, da si more kupiti pri svojem prihodnjem tastu nevesto. Ženin mešetari z očetom za nevesto, katere pa še videl ni. Oče hvali njene vrline, da več skupi, ženin pa isto znižuje in

črni, da mu ni treba preveč plačati. Slednjič se domenita in Arab si odpelje ženo na dom. Delati mora vse, jesti pa ne sme z možem, temveč na strani in le to kar možu ostane. Če je pridna, marljiva in množi možu premoženje, lahko učaka za plačilo, da si mož pripelje še eno ženo.

Mrlič v avstrijskem parlamentu. V parlamentni palači na Dunaju imajo mrliča. Preminul je po kratki bolezni — parlamentni vrabec. V jeseni je zletel skozi stekleno odprto streho v parlamentne prehode ter se je ondi nastanil. Godilo se mu je prav dobro da ni maral za zlato svobodo. Letal je od stebra k stebri, hrane in pijače je imel vselej dovolj, čisto se je pridomačil, da je vsedel včasih pismonošem na roko. Tudi s poslanci je živel v prijateljstvu. Pred nekaj dnevi pa se je najbrže vdaril ob steber pri letanju — no, in zdaj ga ni več med živimi.

Hudič zopet ujet. „Libaner Lloyd“ piše: Pretekli dni je hotelo mnogoštevilno ljudstvo vdreti v zapor in videti hudiča, kojega je vestna policija zopet enkrat ujela. Pokazal se je peklenski vladar, seveda z repom in rogovi pri neki vdovi, katera je prešnji dan prodala svojo kravo in dobila 80 rubljev. Zahteval je denar, ker ga je pa žena že imela v blagajni, je obljubila prestrašena, da mu ga da drugi dan. Hudič je prišel zopet — in našel premijo. Ne vemo, li je to vse resnično. a v Libanu govore tako.

57 parov dvojčkov. V St. Louis v Sev. Ameriki živi neka rodbina, v kateri se rodé sami dvojčki. Suzana Pennekova, 21letna, je ravno rodila tretje dvojčke. Mati Pennekova je rodila 6 parov dvojčkov, njena sestra jih je imela 9 parov in soproge Pennekovih bratov so imele vkup 39 parov dvojčkov. Vseh dvojčkov v rodbini se je že rodilo 57 parov. Gospa Suzana je imela 20 bratov in 2 sestre.

Poroka Bura. Neki zdravnik Burov poroča: Pred kratkim se je oženil burski vojak in sicer blizu Lyndleysporta. Ker ni imela nevesta cvirna, si je s samimi knofelcami spela poročno obleko. Poroko smo slavili v pol zgoreli hiši. Nakrat pa je moralo vse v boj, ki se je bil nedaleč od Lyndleysporta. Ko se je naslednjega jutra vrnil soprog, ni našel svoje žene, odvedli so jo Angleži.

Oraculum. Časnik „Figaro“ pripoveduje sledečo zanimivo dogodbo: V nekih fiumskih toplicah je za Amerikance in Angleže razven igralnice tudi prezbitarijanska cerkev. Duhovnik pové po pridigi število psalma, katerega imajo skupno peti. Te dni je stal pred vratih nek vernik, a ko je začul številko psalma, jo je takoj krenil v igralnico, stavil na imenovano številko in — zadel. Prihodnjo nedeljo je bila cerkev nabito polna. Duhovnik je pohvalil gorečnost svojih ovčic, obljubil jim je za to nebeško plačilo ter slednjič dejal: Zdaj pa še zapojmo 27. psal. A komaj je izpregovoril, so se mu ovčice razpršile — vsi v igralnico. Kazen božja pa jih je takoj zadela, — številka 27 v igralnici ves dan ni prišla na vrsto.

Prevarjen tat. Pred 14 dnevi je ukradel 18letni mizarški pomagač Fr. Kvapil v Brnu pred trgovino nekega trgovca štok čukra. Zapazili so ga ter naz-

nanili redarju, ki ga je takoj prijel. A tat se je priduševal, da je kupil cukar pri drugem trgovcu. Kako pa se je iznenadil, ko je trgovec snel popir, in mesto čukra so zagledali samo — leseni kalup, to je iz lesa zrezano drevo, katero je mislil trgovec obesiti zunaj za mušter. Tat je nato priznal tatvino.

Po neprevidnosti svojo ženo ustrelil. V Plevlju je ogledoval stotnik 32. polka Opacher turško pištolo. ne vedoč, da je nabita. Ista se sproži in kroglja ubije šele pred dvema mesecema poročeno mu ženo.

Še par sekund in bil bi obešen. Iz Sarajeva poročajo dne 11. marca sledeče: V Banjaluki je imel biti obešen kmet Bogdan. Ravno ko so gavlekli k vešalom, je došlo telegrafično naznanilo, da je cesar obsojenca pomilostil.

Resnična povest. Nekemu kmetu je umrla žena in imeli so potem mrtvaški spreved z enim duhovnikom; zraven je šel tudi še mežnar in nadučitelj. Šli so pol ure daleč in zaslužili 25 gld. Ker kmet ni imel denarja, da bi plačal, so mu gospod župnik rekli, da ta dolg lahko z vožnjo in oranjem odsluži. In kmet je prišel ter oral in sejal kornzo. Po končanem delu pride kmet k gospodu župniku na račun. G. župnik rečejo kmetu: „Povej račun od tvojega dela!“ Kmet je odgovoril: „Računim za danes 25 goldinarjev.“ Gospod župnik pa so mu odgovorili, da orač zasluži na dan komaj 4 gold“. Zdaj pa se je kmet odrezal rekoč: „Ljubi gospod! mi smo hodili, to je 4 junci, 2 konja, jaz in dva hlapca (plug in brana me pa tudi nekaj staneta) toraj nas je bilo 9, celi dan po trdi gaudi, Vi pa ste hodili samo trije po gladki cesti, pa ste tudi toliko zaslužili.“ Župnik pa so mu rekli: „Računil si res precej visoko ali ker si tako zvit, pa naj bo za danes.“

Paznik in kmet. Na neki ljubljanski mitnici zgodil se je smešen prizor. Kmet je dal pazniku dva srebrna goldinarja, da bi plačal mitnino. Mej tem je privozil električni voz in je paznik vzel denar in stekel na voz gledat, če pelje kdo seboj kaj dachu podverženega blaga. Kmet, misleč, da hoče paznik z denarjem pobegniti, jo je vdaril za njim in prijel paznika čez pas in ga držal, zahtevajoč da mu da denar nazaj. Ni ga spustil, dokler ni prišel policaj in povedal kmetu da ima užitniškega paznika v rokah ne pa kakoga goljufa.

Gospodarske stvari.

Kako obvarujemo vinsko trto pomladanskega in zimskega mraza.

a) P o m l a d a n s k i m r a z o v i nastopajo ponajveč meseca velikega travna, navadno ob času ledene trojice Pankracija, Srvacija in Bonifacija, ter morejo za jednega jutra ves vinski pridelek v deželi uničiti.

Izkušnje so pokazale, da preti največja nevarnost od pomladanskih mrazov v jasnih nočéh, kedar v zraku ni vetra in na nebu nobenih megel. Dostikrat padev takih nočéh že pozno zvečer gorkomer na 1